

הקוראן המפואר

פסוקים נבחרים

תרגם

מוסא אסעד עודה

כובביר / חיפה

הפסוקים שנבחרו למטרה זו דנים בנושאים הבאים:

אללה – אלוהים
ה מלאכים
הקוראן המפואר
הنبיאים
מוחמד –نبي האיסלאם
עובדת אלוהים
חصوم
זכאות – מתן צדקה
עקרונות בסיסיים של המערכת הכלכלית
איסור הריבית
העליה לרגל למכה
הפצת האמונה
מוסר ואתיקה
גיהאד – מאמצ עליון למען אלוהים
תכוונות המאמינים
שוויון זכויות בין הגבר והאשה
נבואות
התבוננות בטבע
קריאות תפילה
פרקים קיצרים מן הקוראן - לשינון

1. אללה-אלוהים

"אללה" הוא שמה של הישות העליונה.

בלשון הערבית אין מלה זו משמשת לציוו ישות אחרת כלשהי.

בשפויות אחרות מציננים שמות האלוהים, בדרך כלל, תכונות או תארים, ולעתים קרובות מופיעים השמות בלשון רבים.

ואילו בערבית השם "אללה" משמש אך ורק בלשון יחיד.

למרות שאין בעברית מלה מקבילה לשם "אללה" כאמור לעיל, נשתמש בקטיעי התרגומים האלה בשם "אלוהים", המקובל בעברית, כאשר הכוונה היא תמיד ל"אללה".

1. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

בשם אלוהים הרחמן הרחום.

2. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

השבח לאלוהים ריבון העולםים.

3. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

רחמן ורחום.

4. مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

לאדון יום הדין.

5. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

אותך אנו עובדים ובך ניעזר.

6. اهْدِنَا الصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

הנחנו באורה מישרים.

7. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

באורח אלה אשר חננת,

غَيْرِ الْمَعْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالُّينَ

לא באורח אלה שהחרון עליהם, ולא של התועים.

* **(סורה הפתיחה פרשת הפתיחה 1:7-1)**

2. سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

כל אשר בשמים ובארץ משבח את אלוהים שהוא העוז והחכם

3. لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

לו מלכות השמים והארץ, מחייה וממית, והוא הכל יכול

4. هُوَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيهِمْ

הוא הראשון והאחרון, הנגלה והנסתר, והוא היודע הכל

5. هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعْلُومٌ أَئِنَّ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

הוא אשר בראש השמים וברא הארץ, יודע אשר כהן לארץ ואשר יוצאת הארץ בשישה ימים, ואחר כך התנסה על כס המלכות, יודע אשר כהן לאלה מה שמייננו, ואשר יורד מהשמים ואשר יעלה אליהם, הוא עמכם בכל מקום אשר תהייו, ואת מעשיכם הוא רואה

6. لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

לו מלכות השמים והארץ, ולאלה מכם הכל כוזר

7. يُولَجُ اللَّيلَ فِي النَّهَارِ وَيُولَجُ النَّهَارَ فِي اللَّيلِ وَهُوَ عَلَيْهِ بِذَاتِ الصُّدُورِ

מחדר את הלילה בתוך היום ואת היום בתוך הלילה, ואת אשר בלבבות ידע.

8. آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُم مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

האמינו באלה ובשליחו, ותרמו מאשר ירשתם, כי אכן אלה מכם אשר האמינו ותרמו להם שכר גדול.

(الحديد פרשת הברזל 5-2:78)

2. يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

כל אשר בשמי וכל אשר בארץ משבח את אלוהים, כי לו המלכות ولو התהילה והוא הכל יכול.

3. هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

הוא אשר בראכם, מכם כופר ומכם מאמין, ואת מעשיכם הוא רואה.

4. خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

ברא את השמיים ואת הארץ על צדק, והיטיב לצור לכם צורה, ואליו הדרך לשוב.

5. يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلَيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

יודע אשר בשמי ואשר הארץ, ויודע אשר תסתירו ואת אשר תודיעו גלווי ויודע את אשר בלבבות.
(التغابن فرشת המרימה 5-2:64)

96. إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبَّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَانِي ثُوْفَكُونَ أَلَوَّهِمْ
פולח הגלעין והחרצן, מוציאה את החיה מבני תמותה, ומוציאה את המת מן החיים
אלוהים, וכיוצא אפוא, תעוז לסתות?

97. فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

בוקע השחר, וקבע את הלילה למנוחה, ואת השמש והירח לחשבון מועדים, הוא חישוב
הuzzoz הידוע 98. וَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَلَّنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ.
והוא אשר קבע לכם את הכוכבים למען תגלו בהם דרך בחשיכת היבשה והים, אכן
הבהירנו את האותות לאנשי ידע.

99. وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقْرٌ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَلَّنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ وَهُوَ أَنْشَرَ الْكِبِيرِ
אתכם מנפש אחת, דרך אב ואם (והchein אתכם לחיי העולם הזה ולחיי העולם הבא), אכן
הבהירנו את האותות לאנשי בינה

100. וְهוּא الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَنَا بِهِ نَبَاتَ كُلُّ شَيْءٍ فَأَخْرَجَنَا مِنْهُ خَضِرًا ثُخْرِجُ مِنْهُ حَبَّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَكَيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ *

מים ונוציא בהם נבטי כל צמח. הוציאנו בהם ירק שמןנו נוציא גרעינים ערוכים, ומשלוחות התמר אשכבות פרים המשתרבבים, וגנות ענב וזית ורימון, דומים ולא דומים. הביטו אל פריון בנובו ובגמלו, אכן בזה אותות לאנשים מאמינים

101. وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنِّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَصِفُونَ وَكَبَّعُوا أَتَ الشَّدِيمَ شَوَّتَفِيمَ لِالْأَلَهِمَّ شَهَادَةَ بِرَأْسِهِ وَيَخْرُجُ مِنْ عَلَمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

(الأنعام פרשת המקנה 101 – 6:96)

526. اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نُوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

אלוהים, אין אלה מלבדו, החיים והקיים, לא תשיגו שינה ולא תונמה, כל אשר בשמי
ואשר באرض לו הוא, מי הוא אשר יחנן לפניו אם לא ברצונו? יודע מה פניהם ומה
אחריהם, והמה לא ישיגו מאומה מחייבתו כי אם מאשר חפש. עד קצה שמיים וארץ
כסאו ולא תכבד עליו שמירתם, והוא הנעה והאדיר
(البقرة פרשת הפרה 2:256)

23. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالَمُ الْعَيْبِ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

הוא אלוהים אשר אין אלה מלבדו, יודע הנסתור והגלוי והוא הרחמן והרחום

24. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَمَّمِينُ الْعَزِيزُ الْجَبَارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

הוא אלוהים אשר אין אלה מלבדו, הוא מלך הקודש, עושה השלום, הנאמן המהימן
העזוז, הגיבור והמתנשא, ישבת אלוהים, הנעה מעל לכל מה משתפים אליו

25. هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوَّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

הוא אלוהים היוצר, הבורא, ונותן הצורה, ولو היפים בשמות, ישבח אותו כל אשר
בשמי וברצ, והוא העוז והחכם. (**השֶׁר פְּרָשַׁת הַאֱסָפָה 59:23-25**)

2. המלאכים

פירושו המקורי של המונח "מלאך" הוא שליח, ומכאן מובנת מטרת יצירת המלאכים. המלאכים הם נושאי דבריו ומגשימי רצונו של "אללה" בעולם. הם חלק מתוכניתו למשרץ בעולמות הרוחניים והగשמיים.

השפעת המלאכים בעולמות הרוחניים פועלת במישרין ולא אמצעי. הכוּפר במצוותם ופעולותיהם של המלאכים חוסם, אפוא, את דרכו של האור האלוהי הזוהר על העולם.

2. الحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلاً أُولَئِي أَجْنَحَاتٍ مَّتَّشِينَ وَثُلَاثَ وَرَبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

התהילה לאלים בורא השמים והארץ, עשו את המלאכים שליחים בעלי כנפיים, שלושה וארבעה, יוסף בבריאת אשר ירצה, אכן אללים הכל-יכול הוא.
(fatir parshat haMalachim 2:35)

98. قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدِيهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ
אמרו : מי זה אויב gabrial ? הוא הוא אשר הורידו על לבך על דעת אללים לקיים את אשר נגלה לפניו ולהיות נחיה ובשרה למאmins

99. مَنْ كَانَ عَدُوًا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرَسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوُّ لِلْكَافِرِينَ
מי זה אויב אללים, מלאכיו, ושליחיו, gabrial, ומיכאל, הוא אויב הכהרים אללים

178. لَيْسَ الْبَرَّ أَنْ ثُوُلُوا وَجُوهُكُمْ قِبَلَ الْمَسْرِقِ وَالْمَعْرِبِ وَلَكِنَّ الْبَرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذُوِّي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّفَاقَابِ وَأَقامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبُلْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبُلْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكُهُمُ الْمُتَّقُونَ

לא זאת תמיימות דרך, כי תשבו פניכם בתפילה מזרחית ומערבית, כי אם הוא תמים דרך אשר מאמין באלים וביום الآخرון, ובמלאכים ובספר ובנבאים, אשר נוטן הונו, באחבותו אותו, לקרוביים וליתומים ולענינים. ולווער אורח ולענינים בפתח ובפדיון שבויים אשר עורך תפילה ונוטן צדקה, והמקיימים דברם כאשר נדרו, והמליגים בצרה ובמצוקה ובעת אסון, אלה הנקנים, אלה הם יראי שמים

286. آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
... השlich מאמין במה שהורד עליו מאה ריבונו וכן המאמינים. כולם מאמינים
באלוהים וב מלאכיו ובספריו ובנבאיו. (**البقرة פרשת הפרה 2:98, 99, 178, 286**)

76. اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلاً وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
אלוהים יבחר לו מן המלאכים שליחים ובני האדם. אכן אלוהים שומע ורואה.
(الحج פרשת העליה לרגל 22:76)

137. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكُفُرْ بِاللَّهِ
וּמְلֱאֵקֶתְּهָ וּקְتֻבָּה וּרְسֹלֵה וְالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

המאמינים! האמינו באלהים ובליחו ובספר אשר הוריד לשlichו, וכן בספר אשר הוריד
מקודם. וכל הטעון באלהים וב מלאיכיו ובספריו ובליחיו וביום האחרון תעזה תעיה.
(النساء פרשת הנשים 4:137)

3. הקוראן המפואר

"קוראן" הוא השם אשר "אללה" בעצמו נתן בספר אשר נגלה לנביא הקדוש של האיסלאם והמכיל את החוק הנצחי של המין האנושי.

פירושו של המונח "קוראן" הוא "ספר המועד לкриאה", ואכן הקוראן הוא הספר הנקרה ביותר בעולם.

פירוש נוסף של המילה "קוראן" הוא "מסר המועד לכל העמים".

הקוראן הוא ספר ההתגלויות היחיד שליחותו אינה מוגבלת לעם או לזמן. בעוד שאר ספרי ההתגלויות מיועדים לציבור מוגבל או לתקופה מסוימת, פונה הקוראן לכל אדם באשר הוא ותקפו לכל זמן.

2.alm

אלףalam מים.

3. ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَبٌّ فِيهِ هُدَىٰ لِلْمُتَّقِينَ

ספר זה אין ספק בו, נהיה הוא לשומרי נפש. (**البقرة פרשת הפרה 3-2:2**)

78. إِنَّهُ لِقُرْآنٌ كَرِيمٌ

זהו אכן קוראן נכבד.

79. فِي كِتَابٍ مَّكْتُونٍ

בספר שמור. (**الواقعة פרשת המאורע 79-78:56**)

4. فِيهَا كُتُبٌ قِيمَةٌ

יש בהן הוראות קיימות לעד.

(**البينة פרשת ההוכחה 4:98**)

24. اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْسِيرُهُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلَيْنُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى

ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا كُلُّهُ مِنْ هَادِ

אלוהים הוריד את הטוב בדברים בספר מותאם, פסוקים מופתיים, המביא רטט בעור אלה היראים מריבונים. אחרי כן ירכו עורותיהם ולבותיהם לזכר אלוהים, זהו אורח אלוהים ינחת בו את אשר ירצה, ואת אשר אלוהים יתעהו אין כל מנחה באורח מישרים.
(الزمر فرشת המחנות 24:39)

2. حم

חא. ميم.

3. وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

שבע אני בספר הנהיר.

4. إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

שאכן ערכנו כקוראן ערבי למען תבינו.

5. وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدِينَا لَعَلِّيٌّ حَكِيمٌ

ואכן הוא שמור בידינו, במקור הראשון, נשגב וחכם.

* **(الخرف فرشת פאר הזהב 5-2:43)**

73. إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلُنَّهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا إِنْسَانٌ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولاً

הנה אנו הצענו את האמונות לשמים ולארץ ולהרים והם מענו לשאתה, ונבהלו מפנייה, ונשאה האדם. אכן האדם רשע ונבער הוא

74. لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

למען יעניש אלוהים את המתחסדים ואת המתחסדות, את הכהנים באלהים ואת הכהנות וימחול אלוהים למאmins ולמאminot, כי אלהים סולח וرحمן.
(الاحزاب فرشת בעלי הברית 74:73)

89. قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لَيَعْضُلُ ظَهِيرًا

אמור : לו גם יבואו בני האדם והగין והשדים יחד למען יביאו ספר קוראן זהה - לא יביאו כמווהו ואם גם יעזרו איש לרעהו

90. وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَيَ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا
אנו הבחרנו לאנשים את הקוראן הזה בכל משל, אך רובם סיירבו לקבל זולתי הכפירה.
(الاسراء פרשת מסע הלילה 90:89)

18. أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابٌ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرُ بِهِ مِنَ
الأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ
הייתכן ספק כלשהו בנביה מוחמד אשר אותו מופת מאת אלוהיו. ונلوוה אליו עד ממנו
mplfniyo ספר משה, מורה דרך וرحمים, אכן יאמין בו אלה הנאמנים מדת משה, ואלה
שיכפרו בו מעובדי האלים, האש גורלם. אל תהיה אפוא, בספק ממנו כי הוא האמת
מאת אלוהיך אך מרבית האנשים אינם מאמינים. (**הود פרשת הود 18:11**)

93. وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقٌ الَّذِي يَبْيَنُ يَدِيهِ وَلَتَنْذِرَ أُمَّ الْقُرْبَى وَمَنْ حَوْلَهَا
אנו זה ספר אשר הורדנוו, מבורך ומקיים את אשר הורד לפניו, ולמען יזהיר את אם
הערים (העיר מפה) ואת אלה אשר סביב לה. (**لانعام פרשת המקנה 93:6**)

4. الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
היום השלמתי לכם את דתכם, ונתתי לכם את חסדי עד תום, ורציתי לכם את האسلام
לדת. (**المائدة פרשת השולחן 4:5**)

156. وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتِّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعْلَكُمْ تُرْحَمُونَ
וזהו ספר אשר הורדנוו מבורך. לכן נהגו על פיו וייראו את אלוהים למען תרוחמו.
(لانعام פרשת המקנה 156:6)

83. وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَرِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا
עם הקוראן אנו מורידים מרפא וرحمים למאmins, אך לכופרים הוא יוסיף אך אבדון
(الاسراء פרשת בני ישראל מסע הלילה 17:83)

4. הנביאים

הקוראן קובע ש"אללה" שלח דברו לכל העמים ומאשר בכך את דברי הצדק והאמת של הנביאים.

נביאים רבים נשלחו לעמים שונים בתקופות ההיסטוריות על מנת להנחותם בדרך אללה. הנביא מוחמד הוא אחרון הנביאים – המחוקקים ותורתו מכילה את כל כתבי הקודש שקדמו לה.

הנבואה עודנה נשכחת, אבל אך ורק באיסלאם. אולם דברי הנביאים עתה הם רק כמראת המחזירה אورو של הנביא מוחמד ואין בהם תורה חדשה.

הקוראן הקדוש אינו מסתפק בתיאור תכונותיה החיויבות של הנבואה, הוא מתאר גם את האופי השלילי של ההתגלות.

השם "פרעה" בקוראן מסמל את ההתנגדות לנבואה.

76. اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلاً وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

אלוהים בוחר לו מן המלאכים שליחים ובני האדם, אכן אלוהים שומע ורואה. (**الحج
פרשת העלייה לרגל 22:76**)

37. وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

ואכן שלחנו לכל אומה שליח לאמור: עבדו את אלוהים והתרחקו מן השטן. והיו ביניהם אשר הנחה אותם אלוהים, ומהם אשר גורלם היה לתועות. תורו על בן הארץ וראו איך הייתה אחרית המכחישים (**النحل פרשת הדבורה 16:37**)

31. وَإِذَا قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

וכאמור ריבונך למלאכימ: "הנה אנו כי שם בארץ משנה לי", אמרו "כי תשים בארץ מי שישחית עליה וישפץ בה דמים ואנחנו מספרים תהילתך ומקדשים אותך"? אמרו יודע אנו כי את אשר לא תדעו. (**البقرة פרשת הפרה 2:31**)

164. إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيوُسَّعَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاؤُودَ زُبُورًا

אכן נגלו לנו אליך כפי שנגלו לנו אל נוח והנביאים שלחניו, ונגלו לנו לארם ולישמעאל וליצחק וליעקב ולשבטים ולישוע, ולאיוב וליונה ולאהרן ולשלמה, וספר נתנו לדוד.

165. وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَا هُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلٍ وَرُسُلًا لَمْ تَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ولשליחים אחרים ספרנו לך עליהם מקודם, וכolumbia שעדין לא ספרנו לך עליהם ודיבר אלוהים אל משה באריכות. (**النساء פרשת הנשים 165-164:4**)

125. وَإِذَا ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمَنْ ذُرَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ וכאשר ניסה אלוהים את אברהם בדברים ועמד בהם עד תום אמר: "הנני שָׁמֵךְ אַיִמָּאַם לבני אדם". אמר: "ומזרעך?" אמר: "אין בריתך משגת את המרים".

88. وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسْلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ أَفَكُلُّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهُوَى أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرُتُمْ فَفَرِيقًا كَذَبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتَلُونَ ונתוון נתנו למשה את הספר, ובנביאים שלחנו אחריו, זה אחר זה, ונתנו לישוע בן מרים המופתים ואימצנוו ברוח הקודש. האמנם מידי הביאי לכםنبي, דבר שאין נפשכם חפזה בו, אתם מתנסאים? שכן כייתה מהם נתנותם לכוזבים וכייתה מהם הרוגנים. (**הפרה 2:125,88**)

91. وَجَاءَوْنَا بَنْيَ إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَعْيَا وَعَدُوًا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

והעברנו את בני ישראל בים ורדפו אחריהם פרעה וחילו בזדון ואיבה, וכאשר עמד פרעה לטבוע אמר: "הנני מאמין שאין אלהות בעלה זה אשר האמין בו בני ישראל ואני לפניו נכנע".

92. آلَآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ האמנם עתה? הלא מרdat קודם והיית מן המשחיתים.

93. فَالْيَوْمَ نُنْجِيَكَ بِيَدِنَاكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ
היום נצילך בעור גופך, למען תהיה לאות לבאים אחריך, אכן רבים מבני האדם אינם
שמים לב לאوتותינו. (יונס פרשת יונה 91-93:10)

17. وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذْ انْتَبَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرُّقِيًّا
وسפר בספר – את ספורה של מרים אשר עזבה את משפחתה אל כיוון מזרח.

18. فَأَتَحَدَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا
כשהיא מסתתרת מפניהם. אז שלחנו אליה את המלאך אשר נראה לה אדם, בשר ודם

19. قَالَتْ إِلَيَّ أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا.
ותאמר : אחסה ברחמן מפניך - הנח לי - אם ירא שמיים אתה.
20. قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولٌ رَّبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا
ויען : הנסי שליח ריבונך : לתת לך בן טהור.

21. قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسِسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أُكَبِّغِيًا
ותאמר : איך יהיה לי בן, ומעולם לא בא אליו גבר ולא הייתה זונה?

22. قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيْنُ وَلَنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا
ויאמר : כך אמר אלהיך הנה קל לי הדבר, והוא נעשה אותו מופת לבני אדם, וرحمcis
מאתנו, וכך נגורע העניין.

23. فَحَمَّلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيبًا
וכאשר הרתה בו פרשה למקום מרוחק.

24. فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ التَّخْلِةِ قَالَتْ يَا لَيْتِنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا
ואחיזה חבליה הלידה ליד גזע התמר ותאמר : הלוואי והייתי מתחה לפני כן ונשכחתי
כליל.

25. فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكَ تَحْتَكَ سَرِّيَا

ויקרא אליה - המלאך- מלמטה לאמור : אל תעצבי הנה אלהים פתח מעיין מים לרגליך.

26. وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ التَّحْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ رُطْبًا جَنِيًّا

והניעי את גזע התמר יפיל עליו תמרים בשלים וטריים.

27. فَكُلْي وَاشْرَبْي وَقَرْي عَيْنَا فِإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِرَحْمَنِ صَوْمًا فَلنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا
אכלו – איפוא – שתי, והרגעי ובראותך איש מן האדם אמריו : הנני נדרתי לרחמן צום,
ולא אדבר היום אל איש

* 28. فَأَكْتُ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرِيمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا.

ובהגיעה אליו לעמה, כשהוא רוכב, אמרו : הוי מרימים ! מעשה מגונה אכן עשית
29. يَا أَخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرًا سَوْءٌ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا

הוי אחות אהרון ! לא היה אביך איש רשע ולא הייתה אמך אשת רשע

30. فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

וכאשר רמזה אליו, אמרו : כיצד נדבר עם מי שהיה תינוק בעריסה

31. قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا؟

אמר : הנני עבד אלהים, נתן לי את הספר, ושם אותו לנבייא.

32. وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالرَّكَأَةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

ועשני מבורך בכל מקום אשר אהיה, וציווני על התפילה ועל הצדקה כל עוד אני בחים

33. وَبَرَأً بِوَالَّدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَارًا شَقِيقًا

וציווני לכבד את אמי, ולא עשנני עריץ וחסר חן.

34. وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبَعْثُ حَيًّا

והשלום עלי ביום שנולדתי וביום SAMEHOT וביום שאקום לתחייה

35. ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرِيمَ قَوْلُ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ.

זה יושע בן מרים, דבר האמת אשר בו נחלקו.

(מרימ פרשת מרימים 35:17-19)

81. وَإِذْ أَخَدَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٌ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَكُوْمِنَ بِهِ وَلَنَتَصْرُّفَنَّهُ قَالَ أَقْرَرْنِمْ وَأَخَذْنِمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشَّاهِدِينَ

זכרו, כי כאשר כרת אלוהים עמכם את הברית על-ידי הנביאים, שעל פיה ניתנו לכם הספר והחכמה, הותנה כי אם לאחר מכן יבוא אליכם שליח לאשר את מה שקיבלתם, עליהם להאמין בו ולוועור לו, נשאלתם: "המאשרים ומקבלים אתם עליהם התחייבות זו?" עניתם "מאשרים אנו". ואז אמרנו לכם: "היעידו על כך, ואני אתכם מון העדים". (آل

עمرן פרשת בית עמרם (2:81)

8. وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّنَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيلًا
וזכור כי על פי תנאי הברית עם הנביאים היטלו עלייך, הנביא, ועל נוח ועל אברהם ועל משה ועל ישוע בן מרירם להכריז על תנאי החשוב שבברית. (الاحزاب פרשת בעלי הברית 8:33)

5. מוחמד נביא האיסלאם

הنبي א נולד בחודש אוגוסט לשנת 570 לספרירה הכללית בעיר מכה. ניתן לו השם "מוחמד" שפרשו ה"מהולל".

במלואות לו שלושים שנה גברה בו אהבת האלים. בסaldo מריבוי האלים וمتכונותיהם השליליות של אנשי מקומו, בחר להתבודד במערה למרחק מה מעירו והתר מסר להרהוריו. הוא זכה להצלחות הראשונות בהיותו בן ארבעים שנה. סיפורו התגלות זו מצוי בפסוקים הראשונים של הקוראן (2-6 : 96). النبي נצטווה לפרסם שמו של האל אחד, יוצר האדם וזורע אהבת האלים ואחות האדם. النبي אף נתבשר בדבר האלים יופץ בכתב (באמצעות העת).

פסוקי התגלות אלה מהווים את פסגתו של הקוראן.

46. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

הنبي, הנה אנחנו שלחנו אותך להיות עד וمبשר ומזהיר.

47. وَدَاعِيًّا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

וקורא לאלים, ברצונו, וعشינוך לאור מאיר.

48. وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

לכןبشر את המאמינים כי להם מאלים חסド רב.

(الاحزاب פרשת בעלי הברית 48-46 (33:46-48)

159. قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَامْتُنُوا

باللله ورسوله النبي الأمي الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون

אמור: הויבני אדם, הנני שליח אלים אליכם יחד. אלים אשר לו מלכות השמים והארץ אין אלה על פניו, מחייה וממית. האמיןו, אפו באלים ובשליחו النبي – איש המידות אשר מאמין באלים- ובדבוריו, ולכו אחריו למען תלכו באורח מישרים.

(الاعراف פרשת המחיצה 159:7)

29. وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

ולא שלחונוך כי אם לאנושות כולה, מבשר ומזהיר, ואולם מרבית האנשים דלי דעת.

(سبأ פרשת שבא 29:34)

4. وَإِنَّ لَكَ لِأَجْرٍ غَيْرَ مَمْنُونٍ
وְאַنְكَ لֹכֶדֶת שְׁכָרָתִךְ לֹא יִפְسֹק.

5. وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ
וְأَنْتَ بְּعْلُ تَكْوِينَاتِ نَعْلَوَاتٍ. (الفلم פרשת העט 5-4:68)

41. مَا كَانَ مُحَمَّدًا أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِمَا
לَا هِيَ مُوْحَمَدٌ أَبِي أَيْشٍ مِّنْ أَنْشِيْكُمْ، وَأَوْلَمْ شَلِيْخَ شَلِيْخَ الْأَلَهِ وَصَوْتَ الْأَنْبِيَا مِنْهُمْ هُوَ،
وَالْأَلَهِمَ الْكُلُّ يَوْمًا.

22. لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا
כבר הייתה לכם בשילוח אלוהים דוגמה יפה, לכל אשר תלה תקוותו באלהים וביום
הآخرן והרבה להזכיר את שם אלהים.

57. إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلِّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُوْعَ عَلَيْهِ وَسَلَّمُوا تَسْلِيْمًا
وَمَلَّاْكِيْوْ مُبَرَّكِيْمَ اتَّهَنِيَا, هُوَ الْمَامِنِيْمَ, الْتَّفَلُلُ لِشَلَوْمُو وَهِيَ مُسَوَّرِيْمَ لُو.
(الاحزاب פרשת בעלי הברית 33:41,22,57)

30. مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكُوعًا سُجَّدًا يَتَعَوَّنُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثْرِ السُّسْجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَأَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الإِنْجِيلِ كَنَزْرٌ عَلَى خَرَجَ شَطَّاهُ فَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَعْفَرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا
مُوْحَمَدٌ هُوَا شَلِيْخَ الْأَلَهِمَ, وَأَلَهَا אֲשֶׁר אֲתָו קְשִׁים נֵגֶד הַכּוֹפְרִים, אֲזֶרֶחֶם בִּינֵיכֶם
לְבִין עַצְמֵיכֶם, תַּرְאֵה אֲוֹתָם כּוֹרְעִים וּמְשַתְחִוִּים מַבְקָשִׁים חִסְדָם מֵאֱלֹהִים וּרְצֹונָם : סִימְנֵיכֶם
עַל פְנֵיכֶם מְרַשְׁמֵי הַסְגִידָה. זֶה מִשְׁלָם בְּתוֹרָה מִשְׁלָם בְּאֶנְגָלִיוֹן צְרוּעָא שֶר הַזְכִיא גַבְעוֹלו
וְהַתְזִקָה וְהַתְקַשָה וְהַתִּיעַש עַל קְנָהו לְהַנָּאת הַזּוּרִעִים, וְהַרְגוֹת הַכּוֹפְרִים. אֱלֹהִים הַבְטִיחָה
לְאַלְהָ מֵהֶם אֲשֶׁר הָאמִינוּ וְאֲתָה הַטּוֹב עֲשֹׂו כְפֹרָה וּשְׁכָרָ רַב. (الفتح פרשת הכיבוש 30:48)

32. قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبِّكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

אמור : אם אוהבים אתם את אלוהים לכו אחורי יאהב אתכם ויסלח לחטאיכם כי הוא סלח ורחמן.

33. قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ إِنَّمَا تَوَلَُّونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

אמור : צייתו לאלוהים ולשליחו, אך אם יפנו עורף הנה לא יאהב אלוהים את הכהנים.
(آل عمرן פרשת בני עמרם 32-33)

68. يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلَّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

השליח ! מסור אשר הורד אליך מריבונך, כי אם לא כן תעשה, הנה לא מסרת את אשר שלח, אלוהים יגנו عليك מפני האנשים וכן לא ינחה אלוהים את אלה הכהנים. (**המائدة פרשת השולחן 5:68**)

6. עבודה אלוהים

התפילה היא העמוד השני מבין חמישת עמודי האיסלאם, הראשון שבהם הוא האמונה באחדות האל.

התפילה היא האמצעי החזק ביותר ביצירת חיוזקי הקשר עם הבורא והדבקות בו.. התפילה הינה תופעה דינמית. האלוהים מקשיב ועונה לקוראיו.

התפילה בעיני האיסלאם היא השתפות נפש ישירה ובلتוי מוגבלת של המתפלל לפני הוד המלכות האلوהית, תוך ביטחון בחסדו וכוחו של "אללה".

בעת תפילה אין כל צורך במתוויך בין האדם ובוראו.

6. وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءٌ وَيُقْيِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَرْثُوُا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ وَهُمْ لَا يَوْمَ يُؤْمِنُونَ
אם לעבד את אלוהים תמיםumo על דרך "החניפים", ולקיים את התפילה ולתת את ה"זכאות", וזאת היא הדת הנכונה. (**البيانة פרשת הוהבהה 6:98**)

57. وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ
לא ברأتي את הגין ואת בני האדם כי אם למען יעבדוני. (**الذاريات פרשת המזרות 51:57**)

79. أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَسْهُودًا
קיים תפילה משקיעת השמש ועד לחשכת הלילה וקרא את הקוראן עם שחר. אכן קריית הקוראן עם שחר רצואה בעיני אלוהים.

80. وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَاجِدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَعْنَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا
ושקד על קרייתו בתפילת הלילה, תפילת זכות היא לך, אולי יקיםך אלוהים במקום מהולל. (**الاسراء פרשת בני ישראל מסע הלילה 80:79-17**)

239. حَفِظُوا عَلَى الصَّلَواتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

שמרו את התפילהות ואת תפילת התוויך ועמדו כנועים לפני אלוהים. (**البقرة פרשת הפרה**)
(2:239)

7. הصوم

הקוראן הקדוש קובע שיש לصوم בחודש רמדאן, שהוא חודש ירחוי, מעמוד השחר עד שקיעת החמה.

זהי שיטת חינוך המביאה לעשות צדק ומקילה על מבקש האלוהים להגיע למרום הרוחניות. האדם השroi בصوم משיג ברוחו את מתנות האל, והصوم מסייע לאדם להשתמש בהן לטובה.

184. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصَّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
הוּא הַמְאמִנִים! צוויתם בכתביהם על הصوم כאשר צוו מי שלפניכם למען תשמרו.

185. أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّهُ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامٌ مِسْكِينٌ فَمَنْ
تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
ימים כמנינים – אך מי בהם חולה או בדרך מסעו – מספר ימים אחרים.ומי שיוכלו לו –
אך בעינויים – פדיונם האכל עני. ועשה הטוב מרצונו, ייטב לו. וטוב לכם אשר תצומו אם
יודעים אתם. (**البقرة فرشת הפרה 184-185 (2:184-185)**)

8. מס הוצאות – מתן צדקה

מטרת תרומת הרכוש האישית המוטלת על פי הקוראן נרמזת על פי עצם השם "זफאת". מילה זו פרושה: "מטהר ומגדיל". על ידי ניכוי חלק מכל רכוש פרטי, מיותר הנותר לאלה הזכאים ליהנות ממנו. ועל ידי הקצאת הרווחים לשירות הציבור מטפחים את טובתו.

"זפאת" הנה העמוד השלישי של האיסלאם והוא משקפת את החשיבות אשר האיסלאם מייחס לאחריותו של היחיד לעמיתה.

44. وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ
וערכו תפילה ותנו את מס "זפאת" וכרעו עם הכרעים. (**البقرة פרשת הפרה 2:44**)

39. فَاتِّ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقُّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
ותנו לקרוב את חלקו, ולענוי ולעובר אורח. זה טוב יותר לאלה המבקשים את חסדו של אלוהים והם המצליחים. (**الروم פרשת הרומיות 30:39**)

20. وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ
ובהונם חלק לבקשת חסד, ולזה שאינו יכול לבקש. (**الذاريات פרשת המזרות 51:20**)

25. وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ
ואשר בהונם חלק קבוע.

26. لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ
לבקשת חסד, ולזה שאינו יכול לבקש. (**المعارج פרשת המעלות 70:25-26**)

60. إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤْلَفَةُ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ
אכן הצדקות לעניים ולאביונים ולמופקדים עליהם, ולאלה אשר נקשרו לבותיהם (לאיסלאם), ולפדות שבויים, ולהיבטים חוב, ולדרך אלוהים, ולעובר אורח. זאת היא

מצווה מאת אלוהים. ואלוהים יודע וחכם. (التوبة فرشت التسوبه 60:9)

255. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَعْلَمُ فِيهِ وَلَا خُلْدَةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ
הוי המאמינים, פזרו ממה שחילקו לכם, בטרם יבוא יום לא פדיון בו ולא רעות ולא תחינה, והכופרים הם המריעים. (**البقرة فرشת הפרה 2:255**)

262. مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَبَّابِلَ فِي كُلِّ سُنْلَةٍ مَائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِ

משל המפזרים את הונם למען אלוהים כמשל הגראין אשר הניב שבע שיבולים ובסכל שיבולת מאה גרעינים, ואלוהים מכפיל לשאר חוץ ואלוהים שופע טוב ויודע כל.

263. الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَبِّعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنَا وَلَا أَذَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ

המפזרים את הונם למען אלוהים ואין ממלאים אחריו פזרם להוכיח ולפגוע, שכרם שמור אצל ריבונם, לאפחד עליהם, והמה לא ייעצבו.

266. وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ اِتْعَاءً مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَبَيَّنَتْ مِنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ حَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابْلُ فَاتَتْ أُكُلُّهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصْبِهَا وَابْلُ فَطَلُّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

ומשל המפזרים הונם להפיק רצון אלוהים ולכונן נפשותיהם, כמשל גנה עלי רמה אשר בא עליה מטר סוחף, ואת פריה נתנה כפלים – ואם לא יבוא עליה מטר דיה בטל, ואת אשר תעשו אלוהים רואה.

275. الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ
המפזרים את הונם בלילה וביום, בסתר ובגלו, שכרם שמור להם אצל ריבונם – ולא עליהם הפחד והמה לא ייעצבו. (**البقرة فرشת הפרה 2:262,266,275**)

39. هَأَنْتُمْ هُؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْتَفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَخْلُ وَمَنْ يَسْخَلُ فَإِنَّمَا يَسْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَشَوَّلُوا يَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْتَالَكُمْ

הנה אתם נקרים לתרום מכספייכם בדרך אלוהים ויש לכם המקף ידו, אכן זה המקף ידו מקפה לנفسו. אלוהים הוא העשיר ואתם העניים. ואם תפנו עורף יביא במקומכם אנשים זולתכם והם לא יהיו כਮוכם. (**محمد_Fرشת מוחמד 39:47**)

9. עקרונות בסיסיים של המערכת הכלכלית

התפיסה הכלכלית הבסיסית של האיסלאם היא שהבעלות המוחלטת של הכל היא לא לאלוהים בלבד.

בעלות משפטית של היחיד, ככלומר, זכות החזקה והשימוש וההעברה, מוכרת וモובטחת על פי האיסלאם, אולם כל בעלות כפופה לחובה המוסרית של שכבות החברה זכויות חלק בכל הרכוש.

חלק מהחובה זו מנוטה בצורה משפטית ומובטחת על ידי סנקציות מתאימות, אולם עיקר החובה מובטחת על ידי מאץ וולונטרי (חלוצי), הבא להעניק לכל את הטבות הרוחניות והמוסריות.

117. وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْرِيزَ أَبِي
וכאשר אמרנו למלכים : "השתחו לאדם", אכן השתחו, פרט לאבליס שסירב.

118. فَقُلْنَا يَا آدُمٌ إِنَّ هَذَا عَدُوُّ لَكَ وَلَزُوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى
וז אמרנו : הוּא אָדָם, הַנֶּה זוֹ אֹוֵב לְךָ וְלְאֲשֶׁר, אֲלֹו יַוְצִיאָכֶם, אַפּוֹא, מִגְןַ הַעֲדֹן פְנֵי תַהֲיָה
אוּמָלֵל.

119. إِنَّ لَكَ أَلَا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى
ומובטח לך שלא תרעב בו ולא תהלך ערום

120. وَأَنْكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى

ולא תצמא בו ולא תכך החמה. (**ט' פרשת "טא-הא" 117-120:20**)

189. وَلَا تَأْكُلُو أَمْوَالَكُمْ بَيْتِنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُنْذِلُو بِهَا إِلَى الْحُكَمِ لِتَأْكُلُو فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
* ולא תאכלו איש את רכוש רעהו בשוא ולא תיגשוו לפני השופטים למען תאכלו
mercoshim של הבריות בעויל, ואתם ידעתם. (**בقرת פרשת הפרה 189:2**)

30. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُو أَمْوَالَكُمْ بَيْتِنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ ثَرَاضِي مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُو أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

המאmins, אל תגزو איז את רכוש רעהו בשוא אם לא יהיה בהסכם מסחרי ביןיכם,

ולא תמייתו את נפשותיכם, כי אלהים רחום עליהם.

(النساء فرشت النساء 30:4)

10. אָסֹור הַרְיִבִית

המילה לריבית בקוראן היא "ריבא". הריבא אסור משום שהוא נוטה להפנות את העויש לידו של חוג קטן ומצומצם.

בכל מקרה של הלוואה הנושאת ריבית, המלווה מנצלamusת את מצוקתו של הלוואה ומתעשר ממנו.

276. الَّذِينَ يُأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُولُونَ إِلَّا كَمَا يَقُولُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسٍّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةً مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَمْ يَمْلِمْ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

הנושכים ריבית לא יקומו לתחיה אלא כkom האיש אשר המיטו⁽¹⁾ השטן מ מגע. זאת עקב כי אמרו : "הן דין הסחר כדין הריבית". ואלהם התיר את הסחר, ואת הריבית אסר. וכי שאותה ריבוננו הגיעתה וחדל, הנה לרשותו את אשרלקח לפני כן, וישפטנו אלהים. ואלה אשר יחזרו לנשוך, הון בני גנים מהה, בו ישכנו לעד.

1) המיטו : מלשון מוטט – הכשל – וזאת לעומת המיטו :

277. يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِبِ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُ كُلُّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ אלוהים שם לאל⁽²⁾ את הריבית, ורבה הון בעלי צדקה, ואין אלהים אוּהָב כל כופר נפשע.

2) שם לאל : שלל - בטל

278. إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَوةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ

אכן המאמינים ועושים הישר ועורכים תפילה, ונוטנים לצדקה, שכרים עם ריבונם, ולא עליהם הפחד, והמה לא יעצבו.

279. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ הווי המאמינים, ייראו את אלהים וזנוחו את הנותר מן הריבית, אם מאמינים אתם.

280. إِنَّ لَمْ تَفْعَلُوا فَأَذَّنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلِمُونَ
ואם לא תעשו כן הנה שמעו כי מלחמה היא בכם מלאוהים ומשליכו, ואם תשובו הנה
ראשית הונכם תהיה לכם : לא תעשקו ולא תעשקו.

281. وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَظَرِهَ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
ואם קראה ידו של החייב לשלם את חובו, חכו עד אשר ירחב לו, וכי תעשו צדקה טוב
לכם לו ידעתם.

282. وَأَتَّقُوا يَوْمًا ثُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلِمُونَ
ויראו יום בו תשובו בו אל אלהים, אז תיגמל כל נפש כפילה ולא יורע להם. (البقرة
פרשת הפרה 276-282)

11. העליה לרגל למכה

הקוראן ממליץ לכל מוסלמי לעלות לרגל "למכה" פעמי' אחת בחיוו, אם ידו משגת ואם הנסיעה בטוחה. במרכז העליה לרגל עומדת "הכעבה" שהיא על פי "הקוראן" הבית הראשון שנבנה לעבדות אלוהים.

מטרת העליה לרגל היא לטעת לב המוסלמים הרגשות אחותה בין העמים, ועל ידי מיloit טקסי מסויימים להטבע בהכרתם שהאל הוא מרכז חייהם.

26. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءَ الْعَاقِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدُ فِيهِ
بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُدْقِهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ.

* הנה אלה הכהרים ונתעים אחרים מדרך אלוהים והمسجد הקדוש, המיועד לכל בני האדם, הן השווים והן עובי הדרך, ואלה המבקשים לחלו בפשע אלו נתעימים עונש מכאב.

27. وَإِذْ بَوَأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئاً وَطَهَّرْ بَيْتِي لِلطَّافِئِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكُعَ السُّجُودِ
וזכור, כאשר קבענו לאברהם את מקום הבית ואמרנו: אל תשתח עמי דבר, וטהר את ביתך למkipים אותו, ולעומדים בו, ולכורעים ולמשתחוויים.

28. وَأَذْنَ فِي النَّاسِ بِالْحَجَّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ
וקרא לאנשים לעלות לחג, יבואו אליך رجالים ועל כל גמל רזה שוקים, יבואו מכל דרך רחוכה.

29. لِيَشَهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقْهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ
الفقير

למען יזכו בתועלת, ויזכירו את שם אלוהים ביום ידועים על בהימת המקנה אשר העניק להם. אכלו, איפוא, מבשרה ותנו לרעב ולאומל.

30. ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَّهُمْ وَلَيُؤْفُوا نُذُورَهُمْ وَلَيُطَوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ
ולאחר מכין יטהרו גופם, ויספרו שערם, וימלאו את נדריהם, ויקיפו את הבית העתיק.
(الحج' פרשת החג' 30-26:22)

98. فِيهِ آيَاتٌ بَيْنَاتٌ مَّقَامٌ لِّإِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلَلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِ الْعَالَمِينَ

בו אותות ברורים, מקום אברהם, וכל הבא אליו מוגן. וכל המוצא את דרכו באדם חייב לעלות לבית, חובה היא עליו כלפי אלוהים. ואשר לכופרים, עליהם לזכור, שאין אלוהים זכות לבני אדם. (**آل عمرן פרשת בית עמרם 3:98**)

198. الْحَجَّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجَّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَرَوَدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّنْفُوَى وَأَتَقُونُ يَا أُولَئِكُمُ الْأَلْبَابِ

ומועד העלייה לרגל בחודשים ידועים, והגוזר אותה בהם על נפשו : ישמר מאישה ומספר וממריבה, בעת העלייה לרגל, וכל הטוב אשר תעשו אלוהים יודעו. וצדקה הכננו לכם. את הטובה בצדקה יראת אלוהים, ויראוני בני הבינה! (**البقرة פרשת הפרה 2:198**)

12. הפטת האמונה

במסירת בשורתו של "אללה" יש לשים לב לכל גורם היכול להשפייע על יחסו של כל אדם אשר היא נמסרתו לו. יש לזכור שמטרה היא שהאדם יעריך ויענה לקריאה האלוהית. עיקרונו זה מודגם היטב בהוראות שניתנו למשה ואהרן בדבר הדרך שבה היה עליהם לפנות לפראעה ולהזהירו.

34. وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ
ומי היטיב בדבריו מזה אשר קרא לדרכ אלוהים, ועשה את הישר, ואמר : "הנני מן המוסרים".

35. وَلَا تَسْتُوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا أَنْجَدْتَهُ كَانَهُ وَلِيٌ حَمِيمٌ
ולא ישתטו הטובה והרעאה, גמול אפוא (על הרע) בטוב, והנה זה אשר בין ובינו איבח,
כאליו בן ברית וידיד נפש הוא.

36. وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍ عَظِيمٍ
ולא ישגו מידת זאת כי אם הסובלים, ולא ישגנה כי אם בר מזל גדול. (**فصلת פרשת
חא-מים 36-34:41**)

126. ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
וּهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
קרא אל דרך ריבונך בחכמה, ובازורה עדינה, והתווכח אתם בדרך הטובה יותר, כי
אלוהים הוא הידוע את אשר תעה מדרךו, והוא יודע מי הם המודרכים.

127. وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَوَقِيْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ
ובעת תגמול الآخרים, גמול להם באותה מידת שפגעו בהם, ואם תאריכו להם רוחכם
הנה מה טוב גורלם של מאירכי הרוח.

128. وَاصْبِرْ وَمَا صَبَرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
הארץ רוחך! אך לא תשיג אורך רוח כי אם בעזרת אלוהים, ואל תיעצב עליהם ואל

תقطع על אשר הם זוממים.

129. إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقُوا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

כى הנה אלוהים עם היראים אותו, ועם עשי הטוב. (**النحل פרשת הדבורה 129-126:16**)

6. وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَحْجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ
וכי יבקש אחד מעובדי האלילים את חסותך - תננה לו – עד אשר ישמע את דברי אלוהים.
ואחריו כן הביאו למקוםם הבתווח, זאת יعن כי עם חסרי דעתם. (**التوبة פרשת התשובה 6:9**)

* 18. وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ
ואלה אשר הרחיקו עצם מעבודת האלילים, ושבו לאלהים, להם הבשורה הטובה.
בשר, אפוא, את עובדי.

19. الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَبَعُونَ أَحْسَنَهُ أَوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأَوْلَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ
השומעים לדבר וההולכים אחרי הטוב שבו, מהו אשר הנחם אלהים, ומהו אנשי
הבינה. (**الزمر פרשת החברות 19:18-19**)

13. מוסר ואתיקה

הקוראן מלמד שיש לקבל את החיים ולא לדחות אותם או להתרחק מהם. נזירות וסגנות אינן מותרות על פי האיסלאם. הכל העיקרי של החיים הוא בניהול חי צדק ווישר ובשימוש נכון ומאוזן בתכונות האדם ובמתנות האל.

בתוך מסגרת כללית זו קובע הקוראן הוראות מפורטות בדבר טיפוח ערכים מוסריים ורוחניים.

המטרה היא פיתוח מיטיב ומתואם של כל תכונות האדם.

11. إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرَحَّمُونَ

אכן המאמינים אחים הם, השלימו, אפוא, בין אחיכם וייראו אלהים למען תרוכמו.

12. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابُّوا بِالْأَلْقَابِ بِنِسْمِ الْإِسْمِ الْفُسُوقُ بَعْدَ إِبْيَانِهِ وَمَنْ لَمْ يَتَبَّعْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
הוי המאמינים, אל ילעגו אנשים לאנשים אחרים, כי أول טובים הם מהם, ולא נשים לנשים אחרים, כי أول טובות הן מהן. ואל תוכיאו דיבחה איש על רעהו, ולא תכננו איש את רעהו בשמות גנאי, מה רע הוא שם הגנאי אחרי האמונה, וכל אשר לא ישובו בתשובה הנה המה הפושעים.

13. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظُّنُنِ إِنَّ بَعْضَ الظُّنُنِ إِثْمٌ وَلَا تَجَسِّسُوا وَلَا يَعْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيْحِبْ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيِّتًا فَكَرِهُتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابُ رَحِيمٌ

הוי המאמינים! אל תרבו לחשוד, אכן כל שמצח שד אשמה הוא. ואל תרגלו ואל תדברו בסתר איש אל רעהו, הייטב בענייני איש מכמ לאכול אתבשר אחיו המת? הן תמאסו זאת. ויראו את אלהים כי הוא מקבל שבים ורחום. (**الحجرات פרשת החדרים 13:49-11**)

37. وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالَّدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْحَارِذِيِّ الْقُرْبَى وَالْجَارِ

الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالاً فَخُورًا

עבדו את אלהים ואל תשתחפו עמו דבר. והייטבו עם ההורים והקרוביים והיתומיים והעניינים והשכנים הקרוב והשכנים הרחוק והחבר אשר אתם ועובד האורה, ועם אלה אשר

החזיקה בהם ימינכם (עבד ושפחה) כי אין אלוהים אוحب את היהיר והמתהיל.

38. الَّذِينَ يَخْلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا أَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا
המקמצים, וממצוים על אחרים להיות קמצנים, ומסתירים את אשר העניק להם אלוהים
מחסדו, להם הכינונו קלון.

39. وَالَّذِينَ يُفْقِدُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنْ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا
ואללה אשר מפזרים את הונם לمراقبת עין ואינם מאמינים באלהים וביום الآخرון זה
אשר השטן יהיה לו לעמיה, הנה עמית רע הוא לו. (**النساء פרשת נשים 39:37-4:37**)

91. اللَّهُ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَإِلْحَسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
הנה אלהים מצווה לעשות צדק, ולהיטיב, ולתרום לקרובים ואסר את התועבה והחטא
והעושק, והוא מזוהירכם למען תזכרו זאת.

92. وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَكْيِيفِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ
קיימו את הת_hiיבותכם כלפי אלהים, ואל תפירוה לאחר שאישרתם אותה בשבועה
בעשותכם את אלהים ערבות לכם, כי יודע אלהים את אשר תעשו.

93. وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَرْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا
يَئُولُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيَبْيَسَنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
אל תהיו כזאת אשר התיירה את החוטאים אשר ארגה וטוותה בשקיידה, בעשותכם את
שבועתכם מרמה בינייכם להגדיל השפעת אומה על פני אומה אחרת, הנה אלהים בוחן
אתכם בזה, ויבחר לכם ביום הדין אשר נחלקתם בו. (**والنحل פרשת הדבורה - 16:91**
(93)

136. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا
فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَبَعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ حَبِيرًا
המאmins, שמרו אמת בקומכם להעיד לפני אלהים, וגם אם תעיזו נגד עצמכם או נגד
אביותיכם או קרוב משפחה בין עשיר ובין עני, כי אלהים רואה את שניהם. ואל תלכו

אחרי התאווה לשנות עדות אמת, ואם תסלפו את האמת ותרחקו ממנה הנה אלוהים יודע את מעשיכם.

149. لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهَرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلَيْهَا
אלוהים איננו אוהב את המדברים רעות באזני כל, זולתי האדם אשר נעשך, ואלוהים שמע ויזען.

150. إِنْ تُبَدِّلُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُواً قَدِيرًا
אם תגלו את הטוב אשר עשיתם או תשטיrho, ואם תשלחו על מעשה הרעה הנה אלוהים סולח ויכול. (**النساء פרשת הנשים 150-149:136**)

9. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوْنُوا قَوَامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءِ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ
וְأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
הוי המאמינים, שמרו אמת בקונכם להעיד לפניהם, ואל תמנעו מכם שנאת אנשים מהיותם ישרים. היו ישראלים, זה קרוב יותר לאלהים, ויראו את אלהים, כי יודע אלהים את מעשיכם.

10. وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ
אלוהים הבטיח מתן סליחה למאמינים ולעושי הטוב, נוסף על שכר עצום.

11. وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
אך הכהרים ומתחשים באותותינו מהה בני הגיהינום. (**המתה פרשת השולחן 11:9-5**)

32. وَلَا تَقْتُلُوا أُولَادَكُمْ حَشْيَةٌ إِمْلَاقٌ تَحْنُنُ رَزْقَهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ حِطْءًا كَبِيرًا
ואל תמייתו את ילדיכם בפחדכם מעוני, אנו נכלכל אותם ואתכם, אכן הריגת חטאך גדולה.

33. وَلَا تَقْرُبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سِيَلاً
ואל תקרבו לזנות, כי תועבה היא ודרך רעה.

34. وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ
מנצורًا
ואל תחרגו את הנפש אשר אסר אלהים להריגה כי אם בצדקה, וכל אשר יחרגו בלי הצדקה

הנה קבענו לקרובי זכות לגאול את דמו, אך לא עברו על המידה בגאולת הדם, לבל
יקבל הרוצה עזרה מקרובי להריגות נוספות.

35. וְلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتَمِ إِلَّا بِالْتَّيْهِ هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَئُلُّغَ أَشْدَدَهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُلًا
ואל תקרבו אל נכסי היתום כי אם לטובתו עד הגיעו לבגרותו. וכיימו את ההתחייבות כי
עליהם תישאלו.

36. وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا
והשלימו את מידת המשקל, וشكלו באזני- צדק זה טוב לכם יותר, וטוב יותר
לאחריותכם.

37. وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا
ואל תלך אחרי דבר שני לדעתי ידיעה בדוקה, כי אכן השמיעה והראיה והלב, כל אלה
ייכראו להעיד

38. وَلَا تَمْسِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا
ואל תהלך בארץ ביהירות, כי לעולם לא תbekיע את הארץ, ולא תשיג בקומתך את גובה
ההרים

39. كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا
הרע שבכל אלה הוא שנווא ונמאס בעיני אלוהיך. (الاسراء פרשת בני ישראל, מסע
הليلة 39:32-17)

14 . "ג'ihad" (מאםץ עליון למען אלוהים)

המונח "ג'ihad" פירשו השימוש המרבי בכוח נגד היריבים, והם שלושה :

1. אויב הנראה לעין
2. השטן
3. יצר האדם עצמו

הקוראן קובע שכאשר מנהלים מלחמה יש לצמצם ככל האפשר את הפגיעה בחים ואת הנזק לרכוש, ולסייע את מעשי האיבה מוקדם ככל האפשר.

40 . أَذِنْ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ .

לאלה המותקפים ניתנה הרשות להילחם כי אכן קופחו, וכי יכול אלוהים להנחיל להם ניצחון

41. الَّذِينَ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعٍ وَبَيْعَ وَصَلَوَاتٍ وَمَسَاجِدٍ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌ عَزِيزٌ

אללה אשר נשלו מבתייהם ללא צדק רק עקב הכריזם : "אלוהינו הוא אללה". ולולא עצם אלוהים את השתערות האנשים, איש על רעהו, נהרסו מנזרים וכנסיות, ובתי כנסת ומסגדים אשר בהם שם אלוהים נזכר בILI הרף, ואמנם אלוהים יעוזר לכל המקרים מצוותיו, כי אלוהים חזק וגיבור. (**الحج, פרשת החג' (עליה לרגל) 41:40-41**)

9. لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبْرُوْهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

אין אלוהים אוסר عليיכם לנחות בהגינות ובצדקה עם אלה שלא נלחמו בכם נגד דתכם ולא גירשו אתכם מבתייכם, כי אלוהים אוהב את שומרי הצדקה

10. إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

אכן יニア אתכם אלוהים מאלה אשר נלחמו בכם, נגד דתכם, וגירשו אתכם מבתייכם מלחתת אותם כידדים, וכל המתידדים עם אלה הנה הם הפושעים (**المتحنة, פרשת הנבחנת 9:60**)

11. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدْلُكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ
الْمَاءِنِينَ! الْحَفَّاظِينَ أَتُمْ كَيْفَيْلَكُمْ إِلَّا سَهْرُكُمْ أَشْرُكُمْ يَعْوَنُكُمْ مَعَايِبُكُمْ

12. ثُمَّ مُنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
الْأَمِينُ بِاللَّهِ وَبِشَفَاعَتِهِ، وَهَرَبُوا إِلَيْهِ وَهَرَبَ إِلَيْهِ أَهْلُكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ بِمُحَارَبَةِ الْمُنَافِقِينَ
הוּא טוֹב לְכֶם יוֹתֵר, לוּ רַק תִּבְנֵיו (**الصف פרשת אל-צָף: המערץ 12-11:61**)

70. وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِيَنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبْلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ
אך אלה אשר הקרבו למענו, ננחה אותם בדרכנו, אכן אלהים לימיון עושי טוב
(**العنکبوت, פרשת העכביש 70:29**)

20. الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
אליה אשר האמינו ועזבו את מולדתם, וחירפו את נפשם והונם במלחמת אלוהים מה
במעלה הגבואה ביותר אצל אלוהים, והם הזוכים (**التوبه, פרשת התשובה 20**)

111. إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ مُطْهَّرُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ
حَقًا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَأَيْعَتْمَ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوزُ الْعَظِيمُ ()
אכן קנה אלהים מן המאמינים את נפשותיהם ואת הונם למען אשר יתן להם גן עדן
אשר למשנו יילחמו מלחמת אלוהים, יهرגו ויפרגו ברית אמת היא כתובה בתורה, בברית
החדשה ובקוראן וממי הוא נאמין מאלוהים לקיים את בריתו? שמהו, אפוא בקנינכם אשר
קניתם, והוא האושר הגדול (**التوبه, פרשת התשובה 9:111**)

96. لَا يَسْتُوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَئِي الضرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۚ فَضَلَّ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكُلُّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَفَضَلَّ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا
عَظِيمًا

אין המאמינים יושבי בית-זולתי באונס שווים לאלה המקריבים במלחמת אלוהים את
הונם ואת נפשם. הרים אלוהים את מעלה המקריבים את הונם ואת נפשם על יושבי בית
ולשניהם גזר אלוהים טוב. אך את המקריבים היפלה אלוהים על פני היושבים בשכר רב.
(**النساء, פרשת הנשים 4:96**)

15. תוכנות המאמינים

הקוראן מסביר את הצורך באמונה באלהים וمفנה את תשומת הלב להוכחות בדבר קיומו.

הוא מדגיש שהאל שלח דברו תמיד בדרך ההתגלות. לו חדל אלוהים להראות את תוכנותיו באמצעות הנביאים והשומעים בקולם, היהת האמונה חזקה בקיום האל תסתמכת.

הכרחי, אפוא, כל עוד קיים המין האנושי, שההתגלות האלוהית תוסיף. ותיראה לאחדים מבני האדם.

1. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

3. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
أَشَرَّ بِتَفْلِيتِهِمْ نَصْنَعِيهِمْ.

4. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ
وَمِسْيَاحُهُ الْبَلْ مُتَرَاهِكِينَ.

5. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّكَاءِ فَاعْلَمُونَ
وَأَتَ الْقِدْرَةُ هُمْ نَوْتَنِينَ.

6. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ
وَعَلَ طَهَرَاتِهِمْ هُمْ شَوَّرِمِينَ.

7. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ
لَا يَكْرَبُوا لِأَيْشَةَ، حُوزَّ مَنْشُوتِيهِمْ وَشَفَوْتِيهِمْ أَشَرَّ رَكْشَةِ يَمِينِهِمْ، وَبَزْهَهُ أَيْنَ
عَلَيْهِمْ دُوفِيَ.

8. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

9. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَذْ أَلَهُ أَشَرِّ يَحْمَدُو نِسَمِ مَبْلَعِي إِلَهِ الْهَنَّةِ هُمُ الْخَوَطَائِيمَ.

10. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
وَأَشَرِّ شَوَّرِمِينَ عَلَ تَفْلِيَتِهِمْ

11. أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ

המה היורשים

12. الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا حَالِدُونَ.

אשר יירשו את גן העדן ויהיו בו לעולמים (**المؤمنون פרשת המתאימים 12:1-23**)

64. وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُوَنَا وَإِذَا حَاطَبُهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا
ועובדי הרחמן הם אלה אשר מתחלכים על הארץ בענווה, ובעת ידברו אתם הבורים
יאמרו : "שלום".

65. وَالَّذِينَ يَبِيُّثُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقَيَّاماً
והם אלה המעבירים את לילותיהם בתפילה לריבונם, משתחוויים וקמימים.

66. وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبُّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَاماً
והאומרים : "אלוהינו העבר מעליינו עונש גיהינום, כי הוא רע ונצחי".

67. إِنَّهَا سَاعَةٌ مُسْتَقْرَأً وَمُقَامًا
אכן רע מושב גיהינום, ורע מקומו.

68. وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَاماً
ואלה אשר בתרmons את הונם, אינם מפריזים ואיינם מקמצים, כי אם על המידה הם
שומרים.

69. وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهَاهَا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا
ואלה אשר לא יקרו לאלה זולתי אלוהים לבדו, ולא יחרגו את הנפש אשר אסר
אלוהים להרגה כי אם בצדקה, ולא יעסקו בזנות. וכל העוסה את כל אלה הוא אשם.

70. يُضَاعِفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَاجِنًا
ועונשו יוכפל ביום הדין, ויישאר בו מושפל לנצח.

71. إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلاً صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُدَلَّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتِهِمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا
אשר חזרו בתשובה והאמינו ועשו מעשה ישר, ימיר אלוהים את מעשייהם הרעים
לטובים, כי אלוהים סלח ורחמן.

72. وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

כל החזר בתשובה ועשה את הטוב, הנה הוא שוב ישוב אל אלהים.

73. وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الرُّورَ وَإِذَا مَرُوا بِاللَّعْوِ مَرُوا كِرَاماً

ואלה אשר לא יעדתו שקר, ובעברם על פני דורי הבל יעברו כאנשי כבוד.

74. وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

ואלה אשר בהזכיר להם את אותות ריבונם אינם מגיבים, כחשים ועיוורים.

75. وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبُّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَقِينَ إِمَاماً

והם אשר יאמרו: "אלוהינו, תננו נחת רוח מנותינו וצאצאיינו, ושימנו מופת ליראי אלהים.

76. أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا نَحْيَةً وَسَلَامًا

אללה, שכרם מקום נעליה בגן עדן על אורך רוחם, וימצאו בו ברכה ושלום.

77. خَالِدِينَ فِيهَا حَسِنَتٌ مُسْتَقْرَأً وَمَقَاماً

ובו ישבנו לנצח, אכן טוב מושב גן העדן, וטוב מקום.

78. قُلْ مَا يَعْبُدُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَدُبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَاماً

אמור, לכופרים לא היה אלהים שם לב אליכם לו קראתם אליו, אך אתם כבר כיזבתם מוקודם, ולכן אין מנוס מעונש נצח. (**الفرقان פרשת ה-פורקן 78:64-25:64**)

31. إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزُنُوا وَأَبْشِرُوْا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

אולם אלה אשר אמרו: אלהינו אלהים, והיו ישראלים, ירדו עליהם המלאכים לאמור:

אל תפחדו ואל תיעצבו והתבשרו בגן עדן שהובטח לכם.

32. نَحْنُ أُولَئِيُّؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُونَ آنُو بِعَلِيٍّ

בריתכם בחיה העולם הזה ובחיי העולם הבא ולכם בו כל אשר תתאוונה נפשותיכם, ולכם מה שתבקשו.

33. نُزُلاً مِنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ

AIRUCH, לכבודכם מאת הסלח והרחום. (**فصلת פצלת 33-31:41**)

16. שוויון זכויות בין הגבר והאשה

לפני הופעת האיסלאם לא היו לנשים, כקולקטיב, זכויות משפטיות. האיסלאם הוא הדת היחידה שקבעה מכלול מושלים של חוקים הנוגנים הגנה מלאה לזכויות הנשים, בהשוותו אותן לגברים, הן במסורת הרוחנית והדתית והן במישור החמרי והעניק להן מעמד בלתי תלוי, וזכויות בועלות ברכוש, בהכליו את חובותיהן וזכויותיהן בחוק האלוהי.

98. مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْسِنَنَّ لَهُ طَبِيعَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
וכל העושים טוב, באמונה, אם זכר ואם נקבה, אכן נעניק להם חיים טובים, ונגמול להם על מעשיהם טוב יותר מאשר עשו.

(النحل פרשת הדבורה 16:98)

125. وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا
וכל העושים טוב, באמונה, אם זכר ואם נקבה, יבואו אל גן העדן ולא י קופחו מאומה.
(النساء פרשת הנשים 4:125)

36. إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ
وَالْخَاسِعِينَ وَالْخَاسِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجُهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ
كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا
הנה המוסלמים והמוסלמיות, והאמינים והאמיניות, והנאמנים לאלהים, והנאמנות, והצדוקים והצדוקות, והסבירים והסבירות, והצובלניים והצובלניות, והצנועות, והנותנויות צדקה והנותנות, והצמים והצמות, והשומרים עלعروותם והשומרות, והזוכרים את אלהים תמיד והזוכרות, הודיעם אלהים סליחה ושכר גדול. **(الاحزاب פרשת בעלי הרביה 33:36)**

40. مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُحْرَزِ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا
بعיר حساب

כל העוצה רעה יענש אך לפיה. וכל העושים טוב באמונה, אם זכר ואם נקבה, אלה יבואו לגן עדן ויקבלו בו גמול בלי שיעור. **(غافر פרשת הסולח 40:41)**

229. وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةُ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكُنْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعْوَتَهُنَّ أَحَقُّ بِرَدَدِهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرَّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ

وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكيمٌ

והגרשות תמתנה לבדן, עד מלאת להן שלוש טהרות, ואין בנות חורין להסתיר את אשר ברא אלוהים ברחמייהן, אם מאמינות ההן באלהים וביום الآخرון. ולבעליהם זכות יותר להשיבן בזאת אם יחפזו לעשות שлом. זכות להן כזכות הגבר שמעליהם בצדק, ולגברים יתרון עליהם. ואלהים גיבור וחכם.

230. الطلاقُ مَرْتَانٍ فِي مَسَاكٍ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِيحٍ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خَفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

הגירושין, שתי פעמים, ואחרי כן חובה, להחזירם בצדק או לשלחן ברוחב לב. ולא תקחו מאומה מאשר נתתם להן, אלא אם ייראו השניים שמא לא יקיימו את סייגי אלוהים. אין בהם עולילין כי תפדה עצמה בו. אלה סייגי אלוהים ולא תעברו אותן. והעבריים את סייגי אלוהים מההMRIעים. (**البقرة פרשׁת הפרה 230-229:2**)

17. נבואות

רבים מפרקיו הקוראן הראשונים מביאים תופעות שונות כהוכחה וכתמייה לתורתו העיקרית. חלק מפרקיהם אלה מכיל נבואות אשר נתגשו לעיני עדים במהלך הדורות. תכיפות ההתגשות היא במלוא מובנה המילולי של הנבואה. לפעמים ההקשר הוא מטפורי בלבד, ולעתים מכיל את שני הסוגים.

כפי שכבר הוסבר, עצם שמו של הספר מעיד על היותו נבואה כוללת אשר נתגשה בפני עדים במשך הדורות.

ההתגלות הראשונה, למשל, מבשרת את בוא תקופות החכמה על ידי הפצתה באוטה הכתובה.

20. مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

הזרים את שני הימים. והם, באחד הימים ייפגשו.

21. يَئِنْهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَعْيَانِ

בין שנייהם חיז לא עברו אחד את גבול الآخر.

34. يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَفْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ
הוי חברות הגין ובני האדם! אם יכולים אתם לעبور מקומות השמיים והארץ, עברו אפוא,
אך לא תצליחו כי אם בסמכות.

35. فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

באייה מאותות אלוהים תכחשו, אפוא?

36. يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَارٍ وَتَحَاسٌ فَلَا تَسْتَصِرَانِ

תישלח עליהם להבת אש, ועשן, ולא תוכלו להושיע לנפשכם. (**الرحمن فرشت الرحمن**
(55:20,34-36)

2. إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ

בעת يتבקעו السمיים.

3. وَأَذَّتْ لِرَبِّهَا وَحُقُّتْ

ויאזינו לאלוהים בכישרו.

4. وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

ובעת שהארץ תתמודד.

5. وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

ו吐zia את אשר בתוכה ותתרוקן.

6. وَأَذَنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقُّتْ

ותАЗין לאלהיה בכישרוון. (الاشقاق فرشת הבקעה 6-2:84)

5. وَإِذَا الْعَشَارُ عُطَّلَتْ

וכאשר הנאות החרות תינטשנה.

8. وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

וכאשר הנפשות תיזוגנה

11. وَإِذَا الصُّحْفُ تُشَرَّتْ

וכאשר המגילות תיפרשה.

12. وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

וכאשר השמיים ייחשפו. (التكوير فرشת הקיפול 11:5,8,11:8,5:81)

2. إِذَا زُلْزِلتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

בעת תרעוש הארץ את רעה.

3. وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

ו吐zia הארץ את נטל משαιיה.

4. وَقَالَ إِلِيَّا مَا لَهَا؟"

ויאמר האדם : "מה לה?

5. يَوْمَئِذٍ تُحَدَّثُ أَخْبَارَهَا

או תספר את דברה.

6. بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا
כִּי אֱלֹהִיךְ חָשַׁף לְהָחֶזְקָה.

7. يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَانًا لَيُرَوُا أَعْمَالَهُمْ
בָּאוֹתָו יוֹם יוֹפִיעוּ הָאֲנָשִׁים בְּקָבּוֹצֹת מְפֻוזָּרוֹת לְמַעַן יְרָא אֶת מַעֲשֵׂיהֶם.

8. فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה טוֹב כְּمַשְׁكָל גְּرָגָר אַבָּק אֲכָן יְרָאנוּ.

9. وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה רָע כְּמַשְׁקָל גְּרָגָר אַבָּק, אֲכָן יְרָאנוּ.
(الزلزلة فرشת الرعش 99:2-9)

106. وَسَأَلُوكُنَّكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا
ישאלוך על דבר ההרים, אמור : אלוהים יפורר אותם כאבק.

107. فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا
ויעזבם כמיشور שטוח
108. لَا تَرَى فِيهَا عِوَاجًا وَلَا أَمْتَنًا

לא תראה בהם עיקום או בליטה. (**طه פרשת טאהה 106:106-108:20**)

83. وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَاءَهُ مِنَ الْأَرْضِ ثُكَلَمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوْقِنُونَ
וביום יוכרע דין נוציא להם מבהמת הארץ אשר תפצעם על אשר לא שמעו לנו ולא
בטחו באותותינו. (**النمل פרשת הנמלים 27:83**)

8. فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ
וכאשר ישנוור הברק את הראייה.

9. وَخَسَفَ الْقَمَرُ
והירח ילקה.

10. وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
ויאספו השמש והירח יחד. (**القيامة פרשת התקומה 10:8-10:75**)

18. התבוננות בטבע

אחד המאפיינים של הקוראן הוא שאף על פי שהוא בן יותר מ 1400 שנה, לא תיאר דבר בטבע אשר נתגלה כלל-נכון על ידי המחקר שלו. קטיעים רבים מתיחסים לתגליות מדעיות חדשות, ואחרים מצביעים על תופעות אשר עוזן מחוכות לחקרן. אך מעט קטיעים נבחרו להדגים חלק מהמשמעות של האיזכורים הרבים מאד של תופעות – טבע הנזכרות בקוראן.

30. وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَ فِيهِمَا مِنْ دَائِيٍّ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ
ومאותותיו בראית השמיים והארץ וכל המ מלא אותם מכל חי, והוא יכול לאספס כאשר
יחפש. (**الشورى פרשת העצה 42:30**)

99. وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقْرٌ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلَنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ
והוא אשר הקים אתכם מנפש אחת, דרך אב ואם (והchein אתם לחיי העולם הזה ולהחיי
העולם הבא), אכן הבחרנו את האותות לאנשי בינה.
(الانعام פרשת המקנה 6:99)

2. يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَ مِنْهُمَا رِحَالًا كَثِيرًا وَنَسَاءٍ وَأَنْقُوا اللَّهُ
الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا
הוּא בְנֵי הָאָדָם ! יִירְאַו אֶת אֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּרָא אֶתכֶם מִנְפְשָׁא אֶחָת וּבָרָא מִמֶּנָה אֶת בַת זָוָה,
וְהִפִּיצָ מֵהֶם אֲנָשִׁים רַבִים וָנָשִׁים . וַיִּרְאַו אֶת אֱלֹהִים אֲשֶׁר בְשָׁמוֹ תְשַׁאֲלוּ אִישׁ אֶת רְעוֹה
חִסְדָ. כִּי אֱלֹהִים מְשֻגֵּח עֲלֵיכֶם וְמַעֲמִידֵיכֶם בְמִבְחָנוֹ. (**النساء פרשת הנשים 4:2**)

7. هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَسْأَءُ لَإِلَهٍ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
הוא היוצר אתכם בرحم אמותיכם כרצונו. אין אלה זולתו, העוז והחכם. (**آل عمرן פרשת בית עמרם 3:7**)

20. أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَسْأَلُ يُدْهِبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ
הלא תראה כי אלוהים ברא את השמיים ואת הארץ על יסודות החכמה. אם ירצה
ישמידכם ויביא בריאה חדשה. (**ابراهים פרשת אברהם 14:20**)

87. וَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُ مِنَ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ
וראה את ההרים אשר תהשbiteם ליציבים, והם נעים כנווע העננים. זהו מעשה אלוהים שהיטיב להתקין כל דבר, וכן הוא יודע את אשר תעשה. (**النمل פרשת הנמלים 27:87**)

6. يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثَتِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُضْعَةٍ مُخْلَقَةٍ وَغَيْرِ
مُخْلَقَةٍ لَنَبِّئُنَّكُمْ وَنُنَقِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمَّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طَفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّ كُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى وَمِنْكُمْ
مَنْ يُرْدَ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكِيلًا يَعْلَمُ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ
كُلِّ زُوْجٍ بِهِيج

בני האדם ! אם יש לכם שפנות בדבר תחיתת- המתים, זכרו כי אנו יצרנו אתכם מUPER,
אחרי כן מטיפה, אחרי כן מדם קרווש, ומעבר מפותח בעל רוח חיים, או מפותח בחלקו,
למען, יובהר לכם עוז כוחנו, ואנו שומרים ברחם את כל מה שנרצה עד למועד קבוע.
אחרי כן נוציאכם תינוקות, ואתם גדולים ומתרברים. ויש מכם שנפטר לפני זמנו, ויש
מכם שמניע לשיבה לא יחפו, ושכח כל אשר ידע בחיו. ותראו את הארץ ללא סיון
חיים, וכאשר ירד עליה גשם תחל לנوع כדי לגדל ולהצמיח סוגים צמחים מש machim עיניים.

(الحج' פרשת ה-حج' העליה לרجل 6:22)

9. وَالْحَيْلَ وَالْبَعَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةٌ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
והוא ברא את הסוסים והפרדים והחמורים לנווי, ולמען تركבו עליהם. והוא בורא מה
שאיןכם יודיעם.

(النحل פרשת הדבורה 9:16)

18. קריאות תפילה

התפילה היא מערכת יחסים בין האל והאדם שאלוהים לבבו.

חסדו של האל הוא המושך אליו את האדם. האדם עונה בתודה וברוח נכונה והאל נעשה קרוב לו.

בתפילה מקבלת מערכת יחסים זו משמעות ומניבה תוצאות מיוחדות. מי שנתנסה בניסיון רוחני ובהישגיו, יודע, ויודע זאת מחרזות נשנות, שהמאמין הسلم זוכה לכוח יצירה על ידי תפילתו.

187. وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنَّمَا قَرِيبُ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلِيَسْتَجِيبُوا لِي وَلَيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ
וכי ישאלוך עבדך עלי, הרוי קרוב אנו כי. עונה לкриיאת הקורא אליו. ייענו לי, איפוא,
ויאמינו בי למען ילכו בהנחיה.

(البقرة فرشת הפרה 187:2)

202. وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ
ומהם אשר יאמר: ריבוננו! תנו טובה בעולם הזה, וטובה בעולם הבא, ושמורנו מפני
תוכחת האש.

203. أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ
אליה, חלק להם על אשר זכו, ואלהים מהיר חשבו. (البقرة فرشת הפרה 2: 202,203)

287. لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَيْنَاهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَحْطَانَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
علינוيا إصرراً كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واغف عننا واغفر لنا וارحمنا أنت مولانا
fanasruna على القوم الكافرين

אין אלהים כופה נפש אלא כיכולתה. אשר זכתה בו לה הוא, אשר התחייבה בו עליה.
ריבוננו! אל תייסרנו אם שכחנו ואם טעינו. ריבוננו ואל תכבוד עליינו אכף כאשר הבדת
על אשר לפניו. ריבוננו! ואל תעמיס علينا אשר לא נוכל שאטו. וסלח לנו, ומחל לנו וرحم
עלינו. אתה מגיננו הושיענו איפוא מפני עם הכהרים. (البقرة فرشת הפרה 2: 287)

191. إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاحْدَاحُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآياتٍ لَّأُولَئِي الْأَبْيَابِ
הנה בבריאות השמים והארץ, ובחילופי הלילה והיום אותן אותן לאנשי בינה.

192. الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

אשר מזכירים את אלוהים בעמידה ובישיבה, ושבכם על צידם, ומתבוננים אל בריאות השמיים והארץ, כאמור : "רָبּוּנוּ לֹא בַּרְאַת זֹאת לִתְוֹהוּ יִשְׁתַּבֵּחַ שְׁמֶךָ ! שְׁוֹמְרָנוּ אֲפּוֹא, מְעוֹנֵשׁ גְּהִינּוּם .

193. رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ רַبּוּנוּ ! הַנֵּךְ מְשֻׁפֵּיל אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְואָהוּ בְּתוֹךְ גְּהִינּוּם, וְאֵין לְפֹשָׁעִים כָּל מַושְׁיעַ.

194. رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفَرْ عَنَّا سَيِّئَاتَنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ רַبּוּנוּ ! הַנֵּה שְׁמַעַנוּ קֹרֵא הַקُورָא לְאִמּוֹנָה, לְאִמּוֹר : "הָאִמּוֹנָה בְּאֱלֹהִים ! " וְהָאִמּוֹנָה . אלוהינו ! סלח לנו, אפוא, לחטאינו, וכפר לנו עוונותוינו, ואסוף אותנו עם הישרים.

195. رَبَّنَا وَآتَنَا مَا وَعَدْنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ אלוהינו ותן לנו את אשר הבטחתנו על ידי שליחיך, ואל תשפילנו ביום התקומה, כי אתה לא תפר דבריך

196. فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنَّى لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنَثَى بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتُلُوا لَا كَفَرُنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخَلَّنَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ النَّوَابِ

ועתר להם ריבונים כאמור : אכון לא אקפח את عملו של איש מכם, אם זכר ואם נקבה, צאצאים אתם זה זהה. ולכן, אלה אשר היגרו ונשלו מ몰דותם, ונפגעו למעןי, נלחמו ונחרגו, אכפר לחטאיהם, ואכenisם לגן עדן יזרמו מתחתתי הנהרות, גמול מאות אלוהים, כי אתו הגמול הטוב ביותר. (آل عمرן פרשת בית עמרם 191-196:3)

19. פרקים קצרים לשינוי

1. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

בְِשֵׁם אֱלֹהִים הַرְחָמֵן וְהַרְחָום.

2. وَالْعَصْرِ

نَسْبَعُ أَنِي بِالْحَلْوِ الْزَّمْنِينَ.

3. إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ

אָكُן כָּל הָאָדָם אָוֶבֶד

4. إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّابَرِ

זֹלְתִּי הַמַּאֲמִינִים וְעוֹשֵׂי הַיְשֵׁר וְהַמְצֻווִים אִישׁ אֶחָיו עַל הַאֲמָת, וְמַצְוִוִים אִישׁ אֶחָיו
עַל אָוֶרֶךְ הַרוּחַ.

(العصر פרשת חלוֹף הַזְּמִנִּים 4-1:103)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

בְِשֵׁם אֱלֹהִים הַרְחָמֵן וְהַרְחָום

2. قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

אמור : הוּא הַכּוֹפְרִים !

3. لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

אִنְנִי עוֹבֵד אֶת אֲשֶׁר אַתֶּם עוֹבְדִים.

4. وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

וְאַنְכֶם עוֹבְדִים אֶת אֲשֶׁר אַנְכִּי עוֹבֵד.

5. وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ

וְלֹעֲלָם אִנְנִי עוֹבֵד אֶת אֲשֶׁר עָבַدتֶם.

6. وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُדُ

וְלֹא אַתֶּם עוֹבְדִים אֶת אֲשֶׁר אַנְכִּי עוֹבֵד.

7. لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينٌ

לכם דתכם ולי ذاتי. (**الكافرون فرشت המכופרים 7-1:109**)

1. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

בשם אלוהים הרחמן הרחום.

2. إِذَا جَاءَ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَأَفْتَحْ

בבוא ישע אלוהים והניצחון.

3. وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

ואתה תראה את האנשים באים בדת אלוהים עדות... עדות.

4. فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

תנו سبحان ריבונך אליו. הוא שב תדיר הוא. (**الفتح فرشת הישע 4-1:110**)

1. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

בשם אלוהים הרחמן הרחום.

2. قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

אמרו : הוא אלוהים אחד.

3. اللَّهُ الصَّمَدُ

אלוהים הצור.*

4. لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ

לא יلد ולא הولد.

5. وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ

וain דומה לו אחד. (**الاخلاص فرشת הייחוד 5-1:112**)

*צור : סלע שנשענים עליו - כינוי לאלוהים בתנ"ך.

1. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

אמור : אחשעה בריבון בקיעת השחר.

3. مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

מפני רעת הברואים אשר ברא

4. وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

ומפני רעת האופל כאשר יעיב.

5. وَمِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

וצפני רעת הנופחות בקשרים.

6. وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

ומפני רעת המקנא בקנאו. (الفتق פרשת בקיעת השחר 6-1 (113:1)

1. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

בِسْمِ الْإِلَهِيْمِ الرَّحْمَنِ وَالرَّحِيمِ.

2. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

אמור : אֲחַسָה בְּרִיבּוֹן בְּנֵי הָאָדָם.

3. مَلِكُ النَّاسِ

מלך בני האדם

4. إِلَهُ النَّاسِ

בני האדם.

5. مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

מפuni רעת המלחש והחומר.

6. الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

הלוחש בלבות בני האדם.

7. مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

מהגינים ובני האדם. (الناس פרשת בני האדם 7-1 (114:1)